

Rusthuis veroordeeld wegens weigeren van euthanasie

Belga

De rechtbank van Leuven bij de behandeling van de zaak in mei.

01 / 02

De rechtbank van Leuven bij de behandeling van

Rusthuis veroordeeld om weigering

wo 29/06/2016 - 16:29

Luc De Roy

De burgerlijke rechtbank van Leuven heeft de directie van Huize Sint-Augustinus in Diest veroordeeld voor de weigering van een euthanasie in het woonzorgcentrum in augustus 2011. De overkoepelende vzw Sint-Annendael Grauwzusters moet een morele

schadevergoeding van 6.000 euro betalen aan de familie van de bejaarde vrouw, die uiteindelijk thuis moest sterven. Euthanasie-specialist Wim Distelmans noemt de uitspraak een belangrijk precedent.

De directie van het woonzorgcentrum Huize Sint-Augustinus stond terecht omdat ze de euthanasie van de 74-jarige Mariette Buntjens uit Laakdal verhinderd had. Het katholieke rusthuis weigerde een huisarts de toegang voor een afgesproken levensbeëindiging.

Huize Sint-Augustinus

De bejaarde vrouw, die leed aan een uitgezaaide longtumor, werd daarop met de ambulance naar huis gebracht. Uiteindelijk werd de euthanasie daar uitgevoerd.

De rechters volgden de eis van de drie kinderen van de vrouw. Zij kregen een schadevergoeding van 3.000 euro voor de overleden moeder en 1.000 euro per kind.

Het rusthuis had volgens de rechtbank niet het recht om tussen beide te komen in het akkoord tussen de patiënte en de behandelende huisarts. De directie kon niet aantonen dat niet voldaan was aan de wettelijke voorwaarden en mocht de bejaarde vrouw niet doorsturen naar een andere instelling.

Huize Sint-Augustinus zelf ontkent dat het de euthanasie weigerde, het was hun arts die weigerde om de euthanasiewens uit te voeren, "omdat hij de euthanasiewens van de patiënte nooit zelf vastgesteld en met haar besproken had, terwijl dat wettelijk vereist is". De arts van het rusthuis was niet de behandelende huisarts. Het rusthuis beraadt zich of het in beroep zal gaan.

"Belangrijke jurisprudentie"

"Dit is een belangrijke jurisprudentie, omdat de rechter het woonzorgcentrum of het rusthuis ziet als een verlengstuk van de eigen woning. Wanneer andere instellingen voortaan nog hetzelfde willen doen, namelijk een euthanasie weigeren, dan zullen ze wel twee keer nadenken eer ze een arts de toegang verbieden om een euthanasie uit te voeren", zegt Wim Distelmans, professor palliatieve geneeskunde aan de VUB en voorzitter van LEIF, het Levens Einde Informatie Forum.

"Dergelijke weigeringen komen nog steeds veel voor, zowel in woonzorgcentra als in ziekenhuizen", zegt Distelmans, "dat hoor ik toch van Leif-artsen. Om het tij te keren is deze uitspraak van de rechter erg belangrijk", zo zei hij. Leif-artsen zijn artsen die bereid zijn een euthanasie uit te voeren.

"Einde aan 10 jaar onzekerheid"

"Dit vonnis maakt een einde aan tien jaar juridische onzekerheid." Zo reageert huisarts en gewezen senator Patrik Vankrunkelsven op de uitspraak.

Vankrunkelsven volgde op 18 mei de behandeling van de zaak en was woensdag weer op post voor het vonnis. Hij was bij het dossier betrokken als consulent en als broer van Stefan Vankrunkelsven, de uitvoerende huisarts.

Als geneesheer en gewezen senator volgt hij het euthanasiedebat al decennialang vanop de eerste rij. "Ik ben ontroerd door het vonnis. Het verzet van de instelling was niet terecht. Het bewijs is nu geleverd dat ze een verhaaltje hebben opgedist. Mijn broer had de euthanasie perfect in het rusthuis kunnen uitvoeren."

"Dit is een belangrijk precedent. Het is de eerste keer in ons land dat een rechter stelt dat een instelling euthanasie niet kan weigeren. De uitspraak is maatschappelijk heel

***Patrick Vankrunkelsven
en Sylvie Tack in de
rechtbank.***

relevant. In het parlement worden al sinds jaar en dag vragen gesteld of een ziekenhuis en een zorginstelling zich kunnen verzetten tegen de uitvoering van euthanasie. Dat debat is altijd gevoerd in duistere omstandigheden. Dat bracht onzekerheid mee, zowel voor de arts als voor de patiënt", zei Vankrunkelsven.

Sylvie Tack, de advocate van de familie van de vrouw, was eveneens aanwezig bij het vonnis. "Eindelijk staat nu zwart op wit dat een instelling niet kan tussen beide komen in een akkoord tussen arts en patiënt. Alleen een geneesheer kan gewetensbezwaren invoeren. Dit is een belangrijk precedent voor de hele sector."